

[Udenrigsministeren.]

han havde hørt mig angribe — det officielle Danmark. Det vil jeg gerne have Lov til at understrege, at det tror jeg aldrig jeg har gjort. I hvert Fald ved jeg, at min Bestræbelse ude har været den ikke at gøre det, men at jeg altid har søgt at fremstille Forholdene herhjemme saa godt og i saa god Belysning som muligt. Jeg vil ogsaa gerne sige et Par Ord senere om Erklæringen af 8. Juli, som nogle ærede Medlemmer har været saa venlige at genkalde i Erindringen, fordi jeg netop fra denne Erklæring og Foreteelserne deromkring havde et saa levende Indtryk af, hvor store Vanskeligheder de, der sad paa de officielle Poster, kunde komme i.

Derfor vil jeg gerne sige, at min Erindring er, at jeg altid har forsøgt at forsvare det officielle Danmark, og ogsaa sige om den Række Angreb, som man aabenbart vil blive ved med, at det er mig umuligt at fatte — dette er ikke vendt mod det ærede Medlem, jeg tror, han og jeg er helt enige her —, det er mig ubegribeligt, hvor den store Interesse skulde være i at fremstille det danske Folks Holdning — eller dog store Dele deraf — under Besættelsestiden saa daarligt som muligt. Jeg kan overhovedet ikke se nogen national eller anden Interesse i dette, og naar det saa efter min Opfattelse tilmed er forkert, vil man kunne forstaa, at jeg altid har vendt mig derimod.

Jeg vil yderligere gerne have Lov til at sige med Hensyn til hele Udviklingen, at jeg tror, man har Ret til at fremhæve, at der et langt Stykke Tid gik et Skel i Befolkningen mellem dem, der først og fremmest vilde i Krig med Tyskerne, og dem, der længe ønskede at klare Tingene igennem. Men det, som jeg altid har hævdet, det er, at begge Parter havde det samme Maal, havde den samme Opgave: at sørge for, at Danmark kunde komme rigtigt og nationalt værdigt gennem Besættelsestiden.

Lige saa rigtigt, som det er, at den 29. August i høj Grad skyldtes Sabotagen, Modstandsbevægelsen og hele den voksende Modstand, lige saa rigtigt og lige saa nationalt værdifuldt er det at fremhæve, at da Tyskerne stillede de stærke Krav, saa var der ingen Vaklen i de politiske Partier med Hensyn til, hvorledes man vilde handle den 28.—29. August. Sandheden er ikke, at det ene er fuldstændig sort og det andet er fuldstændig hvidt, Sandheden er den, at man maa have — saaledes ser jeg paa det — en Forklaring, og denne Forklaring har jeg søgt at give ude og at supplere her.

Til det ærede Medlem Hr. Bøgholm vil jeg sige, at jeg har jo altsaa i Forhold til, hvad det ærede Medlem og hans Parti ønskede, været saare beskeden og kan forstaa, at han i Virkeligheden synes, at Forslaget ikke er vidtgaaende nok. Jeg anser det imidlertid ikke for nogen Ulykke, at man ikke er gaaet videre. Det er muligt, man i Løbet af nogle Aar maa have en Udvildelse igen. Jeg anser det for overmaade formaalstjenligt, at den, der er Udenrigsminister til den Tid — og det varer ikke længe, inden der skal skiftes, saaledes som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, tror jeg det var, meget rigtigt bemærkede —, har at komme til Rigsdagen med sine Forslag. At Rigsdagen bliver levende interesseret i Udenrigsministeriets Forhold, er efter mit Skøn en stor Fordel, og derfor vil de, der er Medlemmer af Det udenrigspolitiske Nævn, ogsaa vide, at jeg for mit Vedkommende forsøger at holde en saa nøje Kontakt med Nævnet som overhovedet muligt, og at jeg ogsaa for dette Forslags Vedkommende — hvorfor jeg maaske maa anmode om lidt hurtigere Behandling end sædvanligt — i Det udenrigspolitiske Nævn har fremsat Planer og Tanker om, hvorledes dette Lovforslag for nogle af Hovedændringsforslagene Vedkommende vilde blive.

Det ærede Medlem fremdrog en Række Enkeltheder, som jeg tror bedre kan behandles i et Udvalg. Jeg er taknemmelig for, at det ærede Medlem rejste Spørgsmaalet, om man overhovedet burde have Gesandter i 3die Klasse.

Det ærede Medlem omtalte endelig Presseattachéspørgsmaalet. Det er et aldeles glimrende Arbejde, der er udført af British Council.

Spørgsmaalet om Kulturpropaganda, Samarbejdet med Dansk Samvirke, Spørgsmaalet om en rejsende Presseattaché o. s. v., o. s. v., om alle disse Spørgsmaal vil jeg gerne sige, at de endnu ligger til Overvejelse. Spørgsmaalet om Samarbejde med Det danske Selskab og de Planer, dette har, er til Overvejelse baade i Ministeriet og inden for Regeringen, og paa nærværende Tidspunkt kan jeg ikke sige mere herom.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Himmelstrup for den meget venlige Omtale, han gav Udenrigsministeriets Embedsmænd, og jeg, som kender det ærede Medlem saa godt og ved, hvor nidkær han er, er særdeles taknemmelig for de Udtalelser, han fremsatte angaaende den Støtte og den Hjælp, Udenrigsministeriet havde været for saa mange. Men naar det ærede Medlem kritiserede Lovforslaget noget og syntes, at det var en be-